Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26568
Copyright: Admont, Benediktinerstift

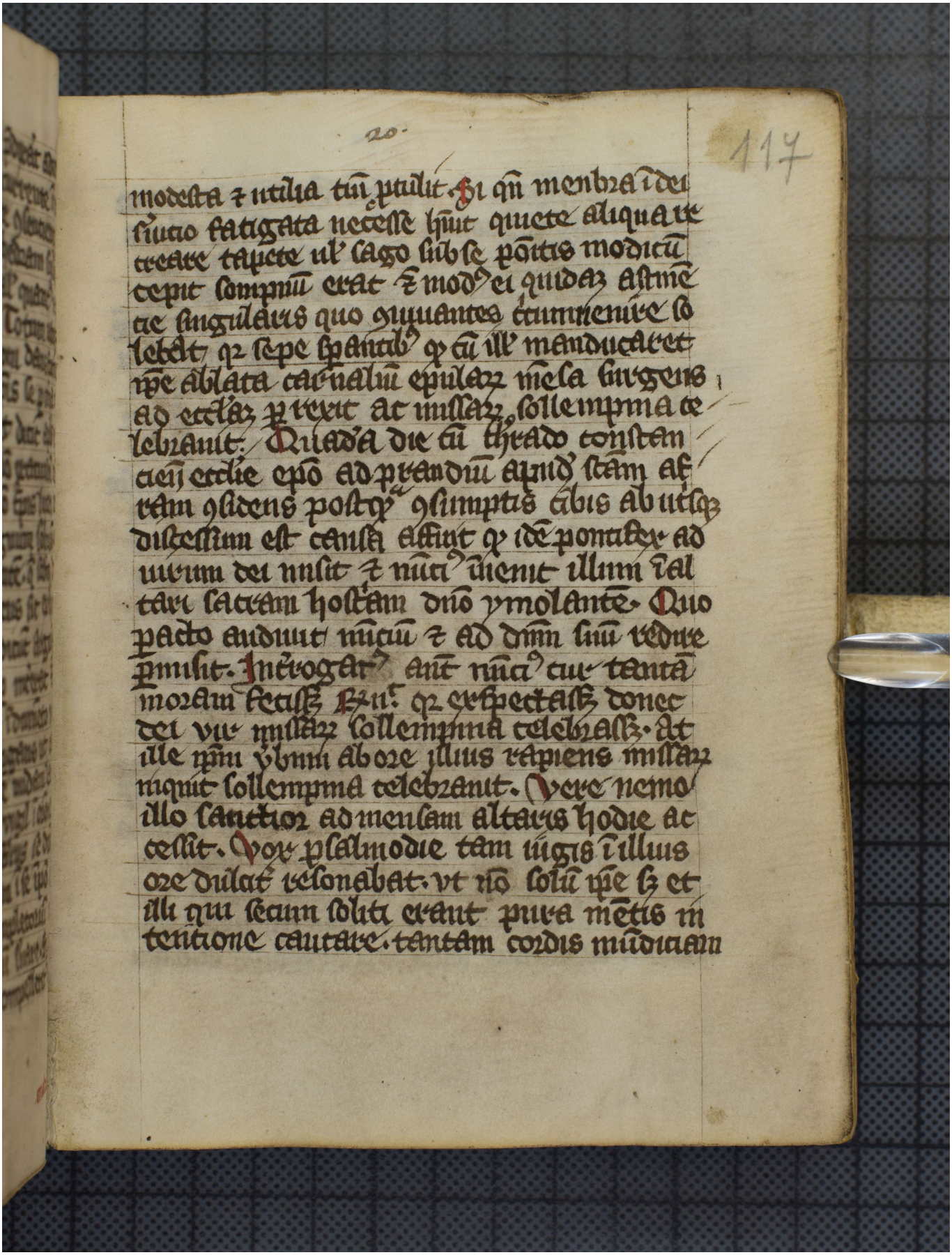

20.

117

modesta ⁊ utilia tui ꝓtulit. Si qui membra i dei
siuio fatigata necesse habuit quiete aliqua re
creare tapete ul' sago sub se poitis modicu
cepit sompnu erat ⁊ mod' ei quidaz astine
ac singularis quo quiescentes eum mirare so
lebat qz sepe spectab' q eu ill' mendicaret
ipe ablata carnalu epulaz mesa surgens
ad eclesiaz p̃ruit ac missaz sollempnia ce
lebrauit. Quadam die cu theodo constan
cieusis eclie epo ad preandu apud scam ac
ram qsidens postq̃ qsumptis cibis ab utq̃z
distessim est causa exiguit q ide pontifex ad
uirum dei mnsit ⁊ nuci uenit illum sal
tari sacram hostiam dno ymolante. Quo
pacto audiuit nuciu ⁊ ad dnm suu redire
pmisit. Interogat' ait nuci cur tanta
moram fecisti Frat. qz expectasti donec
dei vir missaz sollempnia celebrasti. At
ille ipm ybnm ab ore illius rapiens missaz
niquit sollempnia celebrauit. Vere nemo
illo sanctior ad mensam altaris hodie ac
cessit. Vox psalmodie tam iugis i illius
ore dulat resonabat. vt no solu ipe sz et
illi qui scam soliti erant pura metis in
tentione cantare. tantam cordis mundiam